

Коефіцієнт поцілунку

Стелла завжди вірила в... математику. Ця наука могла логічно пояснити все, що відбувається довкола. Алгоритми, розрахунки — завдяки їм можна передбачити будьякі дрібниці. Наприклад, поведінку покупців та їхню реакцію на новий продукт. Цими «передбаченнями» Стелла й заробляла собі на життя. Успішна на роботі, дівчина нещасна в особистому житті через синдром Аспергера їй важко заводити знайомства й налагоджувати стосунки з чоловіками. Одного дня тридцятирічна самотня Стелла вирішує, що настав час опанувати науку любові. Її вчителем стає Майкл — красунчик зі служби ескортпослуг.

Йому відомо все про найпотаємніші бажання жінок. Чиста логіка й ніяких почуттів. Та кохання існує поза будьякою логікою. І розв'язати це рівняння головним героям доведеться удвох...

ГЕЛЕН ХОАНГ

КОЕФІЦІЄНТ ПОЦІЛУНКУ

18+

Книжка року за версією порталу *Goodreads*

У списку 100 найкращих романів за версією *Amazon*

 Vivat
ВИДАВНИЦТВО

HELEN HOANG

THE KISS QUOTIENT

ГЕЛЕН ХОАНГ

КОЕФІЦІЄНТ ПОЦІЛУНКУ

Харків

2020

Видавництво «Віват»
2021

ISBN 978-966-982-491-2 (epub)

Жодну з частин даного видання не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі без письмового дозволу видавництва

Серія «Художня література»

Опубліковано з дозволу Berkley, an imprint of Penguin Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC

Перекладено за виданням:

Noang, Helen. The Kiss Quotient / Helen Noang. — New York : JOVE / Berkley, 2018. — 336 p.

Переклад з англійської Дар'ї Беззадіної

Дизайнер обкладинки Рената Куртвелієва

Текст містить ненормативну лексику

Електронна версія створена за виданням:

Хоанг Г.

Коефіцієнт поцілунку / Гелен Хоанг ; пер. з англ. Д. Беззадіної. — Х. : Віват, 2020. — 304 с. — (Серія «Художня література», ISBN 978-966-942-826-4).

ISBN 978-966-982-140-9 (укр.)

ISBN 978-0-451-49080-3 (англ.)

Стелла завжди вірила в... математику. Ця наука могла логічно пояснити все, що відбувається довкола. Алгоритми, розрахунки — завдяки їм можна передбачити будь-які дрібниці. Наприклад, поведінку покупців та їхню реакцію на новий продукт. Цими «передбаченнями» Стелла й заробляла собі на життя. Успішна на роботі, дівчина нещасна в особистому житті: через синдром Аспергера їй важко заводити знайомства й налагоджувати стосунки з чоловіками. Одного дня тридцятирічна самотня Стелла вирішує, що настав час опанувати науку любові. Її вчителем стає Майкл — красунчик зі служби ескорт-послуг. Йому відомо все про найпотаємніші бажання жінок. Чиста логіка й ніяких почуттів. Та

кохання існує поза будь-якою логікою. І розв'язати це рівняння головним героям доведеться удвох...

УДК 821.111(73)

© Helen Hoang, 2018

© ТОВ «Видавництво “Віват”», видання українською мовою, 2020

Присвячується моїй сім'ї.
Дякую вам, Нгоаї, Ме,
Чі 2, Чі 3, Чі 4, Анг 5 і 7,
за те, що були моїм прихистком.
Дякую, коханий, за те, що любиш мене
зі всіма ярликами, дивацтвами й одержимостями.
Дякую вам, Бі-бі та І—і,
що давали змогу своїй матусі писати.
Ви — все найкраще в моєму житті

ПОДЯКА

Кажуть, письменництво — самітна робота. І це правда. Сідаєш і пишеш собі. Однак я не дійшла б аж так далеко із цією книжкою, якби не допомога й підтримка багатьох людей.

Цієї книжки не існувало б саме в такому вигляді, у якому вона є, якби не можливість узяти участь у конкурсі Бренді Дрейк «Pitch Wars». Дякую, Брендю й командо «Pitch Wars». Ваша робота неймовірна. (Якщо раптом ви неопублікований автор, раджу зазирнути на їхній сайт pitchwars.org). Завдяки конкурсу я познайомилася з чудовою наставницею Брайтон Волш, яка справила величезний вплив на моє життя. Вона не тільки допомогла вдосконалити моє письмо, а й була провідницею в цій абсолютно божевільній подорожі до публікації і стала мені добрим другом. Дякую тобі, Брайтон, від щирого серця.

Дякую всім друзям, які не пошкодували часу на вичитування й критику моєї роботи. Аво Блекстоун, ти була моєю першою помічницею в її написанні. Ти подарувала мені сміливість і впевненість, мені дуже пощастило познайомитися з тобою. Крістін Рокевей, ти читала першу препогану чернетку цієї книжки, і твій відгук допоміг мені потрапити до «Pitch Wars». Перший поцілунок Майкла й Стелли став кращим (і незграбнішим, ха-ха) завдяки тобі. Гвінн Джексон, ти фантастична, дякую, що була зі мною. Ти чесна, терпляча, добра, і ти зі мною назавжди. Сьюзанн Парк, навіть не знаю, з чого почати. Ти по-справжньому щира людина, збіса весела, і ти розумієш мене. Джен Делука, я вдячна «Pitch Wars», що звели мене з такою самою авторкою-сестрою, і дуже рада, що це була ти. Я заздрю тому, як неймовірно ти пишеш, і намагаюся наслідувати тебе. Релінн Вон, дякую за чесність і підбадьорювання, а ще за те, що включила мене до складу «Viva La Colin», де я мала нагоду зустріти Еш Александер та Ренді Перрін. Із вами, дівчата, не знудишся. А. Р. Лукас, мене безкінечно тішить той факт, що я зробила Стеллу твоїм двійником. Шеннон Калдвелл, дякую, що сказала, як проковтнула всю книжку за одну ніч — я потім ходила і ще кілька годин усміхалася.

Дженні Хау, дякую, що дозволила надсилати тобі оновлені частини, щоб не збитися зі шляху. К. П. Райдер, треба ще якось сходити в забігайлівку «Denny's» разом!

Дякую всій групі на курсі «Pitch Wars 2016». Ви неймовірні люди. Нині, поки я виголошую цю подяку, кілька з вас пишуть зі мною в нашій групі «Я пишу». Іен Барнс, Меган Молін, Розі Тор, Лора Лешлі, Тріша Лінн, Максим Мартіно, Алекса Мартін, Розалін Бейкер, Джуді Кларк, Трейсі Голд, Тамара Енн, Рейчел Гріффін (мене досі не покидає думка назвати книжку «Палкі обчислення»), Нік Еліз, Аннетт Крісті та ще багато інших погрозово махали кулаками в повітрі, коли я дістала відмову, і щиро раділи успіхам. Завдяки вам процес написання цієї книжки став іще кращим. Велика подяка наставниці з «Pitch Wars» Лорі Браун. Я не була твоєю підопічною, але твоя доброта завжди зостанеться зі мною.

Дякую філії Асоціації авторів любовних романів Америки в Сан-Дієго. Демі Хангерфорд, Ліса Кесслер і Марі Андреас, чимало з моєї писанини й коректури вдається під час пробіжок із вами. Тамері Етертон, Лоро Коннорс, Рейчел Девіш, Тамі Вагалік, Тессо Макфіонн і Джанет Тейт, ви крута банда і з вами я завжди почуваюсь як удома. Особлива подяка Гелен Кей Даймон за те, що очолила наш Квітневий письменницький челендж, протягом якого я написала першу чернетку цієї книжки.

Дякую також Асоціації жінок з аутизмом за допомогу й організацію зустрічей із такими, як і я, жінками-аутистками. Люди, з якими я спілкувалася в нашій групі у «Facebook» — наймиліші й найтактовніші, і це дивовижний досвід — знати, що ти не самотня, що інші поділяють такі самі проблеми й дивацтва, що й ти. Гаррієт, Хезер, Елізабет і Тад, ви підтримували мене, коли я дізналася більше про себе та про аутизм і коли врешті мені встановили діагноз. Дякую за вашу дружбу.

Особлива подяка моїй неймовірній агентці Кім Ліонетті за те, що була терплячою зі мною, що боролася за мене й утілила мої мрії, знайшовши «Коефіцієнтові поцілунку» дім.

Дякую, Сінді Гванг, за те, що ти бачила потенціал у цій книжці, й за те, що ти така чудова. Крістін Шварц, Джессіко Брок, Таванно Салліван, Коллін Рейнгарт та інші, працювати з вами — справжня

насолада. Дякую видавництву «Berkley» за те, що допомогло мені поділитися з читачами іншою перспективою й побороти ненависть любов'ю.

РОЗДІЛ 1

— Я знаю, ти не любиш сюрпризів, Стелло. Щоб окреслити наші очікування й часові рамки для тебе, хочемо повідомити, що ми вже готові до внуків.

Погляд Стелли Лейн смикнувся від сніданку в тарілці до обличчя її матері, що гідно старіло. Легкий макіяж привертав увагу до карих, мов кавові зернята, готових до бою очей. Стеллі це не віщувало нічого хорошого.

Коли її мати візьме щось собі в голову, вона стає схожою на медоїда з жадобою помсти — чіпка й забіякувата, але без хутра й не гарчить.

— Буду знати, — відповіла Стелла.

Від шоку замиготіли хаотичні панічні думки. Онуки означало діти. І пелюшки. Гори пелюшок. Цілі вибухи пелюшок. Діти плачуть, завиваючи так, що навіть найкращі звукоізолювальні навушники не врятовують. Як їм узагалі вдається плакати так довго й так сильно? Вони ж такі малі. До того ж діти — це значить і чоловік. Чоловік означає хлопець. Хлопці — побачення. А побачення — секс. Вона здригнулася.

— Любонько, тобі тридцять років. Нас непокоїть, що ти досі сама. Ти пробувала зареєструватися в «Tinder»?

Дівчина вхопила склянку води й жадібно відпила, випадково заковтнувши кубик льоду. Прокашлявшись, вона відповіла:

— Ні, не пробувала.

Від самої лише думки про «Tinder» — і про побачення, які й були його метою, — її кидало в холодний піт. Вона ненавиділа все, пов'язане з побаченнями: відхід від свого усталеного порядку, розмови, пусті й незграбні, та секс...

— Мені запропонували підвищення, — промовила вона з надією, що це відволіче її матір.

— Ще раз? — запитав батько, і з-за «The Wall Street Journal» ¹ показалися його окуляри в металевій оправі. — Тебе ж підвищили три місяці тому. Феноменально.

Стелла засяяла й аж підстрибувала на краєчку стільця.

— Наш новий клієнт, великий інтернет-магазин, ім'я якого залишиться в таємниці, надав просто захопливі бази даних, і я з ними морочуся весь день. Я розробила алгоритм, щоб допомогти з інформацією про покупки. Вочевидь, він працює навіть краще, ніж ми сподівалися.

— А коли саме підвищать?

— Ну... — Голландський соус і яєчні жовтки з крабових котлеток злилися до купи, і вона намагалася відділити жовту рідину кінчиком виделки. — Я не прийняла цієї пропозиції. Це була посада головного економетриста, а значить, на мені висіли б п'ять звітів і потреба в іще більшій взаємодії з клієнтами. Я просто хочу працювати з даними.

Мати відмахнулася від такої заяви доньки недбалим порухом руки.

— Ти стаєш самовдоволеною, Стелло. Якщо перестанеш кидати собі виклик, не просунешся вперед із соціальними навичками. І це нагадало мені от що: у вашій компанії є хтось, із ким би ти пішла на побачення?

Тато відклав газету й згорнув руки на округлому черевці.

— До речі, а як там отой хлопчина, Філіп Джеймс, здається? Коли ми познайомилися з ним на вашій корпоративній збіганці, він здався вельми милим.

Мамині руки пурхнули до рота, мов голуби до хлібних крихт.

— Ой, і чого я про нього не подумала? Він був такий ввічливий. Та й симпатичний який.

— Ну, він непоганий, здається.

Стелла пробіглася кінчиками пальців по змокрілій склянці води. Якщо чесно, вона й сама подумувала про Філіпа. Він був уїдлигим і зверхнім, але водночас не боявся говорити правду в очі. Їй це в людях подобалося.

— Мені здається, у нього певні розлади особистості.

Мама поплескала Стеллу по руці. Замість забрати руку й покласти назад собі на коліно, вона легенько стисла Стеллині пальці.

— Може, тоді він буде саме тобі до пари, люба. Маючи свої проблеми, він зможе з розумінням поставитися до твого синдрому Аспергера ².

І хоча слова було сказано доволі буденним тоном, у вухах Стелли вони звучали неприродно й гучно. Зиркнувши на сусідні столики

вкритої тентом тераси ресторану, вона пересвідчилася, що ніхто не почув їх, і втупилася в мамину руку, що накривала її власну, заледве стримуючись, щоб не відсмикнути її. Дівчину дратували непрохані доторки, і мати це знала. Вона робила це, щоб, так би мовити, «акліматизувати» дочку. І здебільшого Стеллу це страшенно бісило. Чи є імовірність, що Філіп зрозуміє?

— Я подумаю про нього, — відповіла Стелла, справді маючи це на увазі.

Вона не любила брехати й кривити душею навіть більше, ніж не любила секс. Та і, зрештою, просто хотіла, щоб її мати була щаслива й пишалася нею. Хай що Стелла робила, вона завжди була на два кроки позаду в очах матері, а тому й у своїх теж. Вона знала напевне, що хлопець розв'язав би цю проблему. Та річ у тім, що вона, хоч убий, не вміла втримати чоловіка.

Її мати засяяла.

— Прекрасно! За кілька місяців я організовую наступний благодійний вечір, ти обов'язково маєш прийти з парою. Я б хотіла побачити тебе разом із містером Джеймсом, але якщо не вийде, я сама тобі когось підшукаю.

Стелла стулила губи в тонку риску. Останнього разу секс у неї трапився на одному зі сліпих побачень, яке організувала її мати. Треба було визнати, молодик був привабливий, однак його почуття гумору збивало з пантелику. Здавалося б, він — венчурний інвестор, вона — економетристка, у них мало б бути стільки спільного, однак чоловік не захотів говорити про власне роботу. Натомість він із задоволенням обговорював офісну політику й тактики маніпуляції, від чого вона так знітилася, що була певна: побачення не вдалося.

Коли він навпростець спитав її, чи хоче вона зайнятися з ним сексом, дівчина геть розгубилась. Оскільки Стелла не любила відмовляти, вона погодилася. Були поцілунки, які їй геть не сподобалися, на смак як баранина, яку він їв за вечерею. Вона не любить баранину. Його парфум викликав у неї нудоту, і він торкався її повсюди. Як і завжди бувало в таких інтимних ситуаціях, її тіло скам'яніло. Не встигла вона й зрозуміти, як він кінчив. Він шпурнув використаний презерватив до урни просто поряд зі столом готельного номера. Її це непокоїло; він напевно ж мав знати, що такі речі несуть до туалету. Потім сказав їй

одягатися й пішов. Їй залишалося тільки гадати, наскільки розчарованою була б її мати, якби знала, яким лишеньком є її донька, коли заходить мова про чоловіків.

А тепер її матері ще й онуків закортіло.

Стелла підхопилася на ноги й узяла до рук сумочку.

— Мені треба на роботу.

Хоча вона й впоралася завчасно, до всіх реченців, «треба» здавалося найдоречнішим словом. Робота захоплювала її, розпалювала шалену жагу до знань. І, поза сумнівом, мала терапевтичні властивості.

— Оце моя дівчинка, — сказав тато і, підводячись, розправив на животі шовкову гавайську сорочку та обійняв її. — Незабаром та контора буде твоєю.

Обійнявши його — вона була не проти доторків, коли сама їх ініціювала чи мала час морально підготуватися, — Стелла вдихнула знайомий запах лосьйону після гоління. Чому всі чоловіки не могли бути такими, як її тато? Він вважав її вродливою й розумною, і від його парфумів не хотілося блювати.

— Ти ж знаєш, що робота — її нездорова пристрасть, Едварде. Не потурай їй, — сказала мати, знову перемкнувши увагу на Стеллу, і не стримала важкого материнського зітхання. — Тобі треба на вихідних виходити кудись між люди. Якби тобі траплялося більше чоловіків, я впевнена, ти б точно зустріла того самого.

Батько притисся холодними губами до доньчиної скроні й прошепотів:

— Якби ж я теж працював...

Стелла похитала головою, приймаючи материні обійми. У груди Стелли вперся незмінний разок перлів, а довкола завитав аромат «Chanel No. 5». Вона терпляче витримала нав'язливий запах довгі три секунди, а потім відступила на крок.

— Побачимося в наступні вихідні. Люблю вас. Па-па.

Стелла помахала батькам на прощання й вийшла з модного ресторану в центрі Пало-Альто на тротуар, уздовж якого вишикувалися дерева й дорогі бутики. Пройшовши три залиті сонцем квартали, опинилася перед невисокою будівлею, у якій містилося найлюбіше в усьому світі місце — її офіс. Крайнє ліве вікно в кутку на третьому поверсі було її.

Клацнув замок на вхідних дверях, коли вона махнула сумкою перед сенсором, а потім покрокувала всередину, насолоджуючись самотнім відлунням цокання її високих каблуків по мармуровій підлозі, доки йшла повз порожню рецепцію й дісталася ліфта.

В офісі Стелла взялася за свій улюблений звичний розпорядок. Спершу ввімкнула комп'ютер і ввела пароль. Поки він завантажувався, поклала сумку в шухляду стола й пішла до кухні налити собі чашку води. Туфлі зісковзнули з ніг і посіли своє звичне місце під столом. Стелла сіла.

Увімкнути, пароль, сумка, вода, взуття, сісти. Завжди в такому порядку.

Завантажилася система аналізу статистичних даних, скорочено САС, і на всіх трьох моніторах у неї на столі полилися потоки даних. Покупки, кліки, скільки разів залогінилися, види платежів — насправді прості речі. Вони розповідали про людей набагато більше, ніж самі люди. Стелла розім'яла пальці й поклала їх на клавіші чорної ергономічної клавіатури, готова зануритися в роботу.

— О, привіт, Стелло. Так і думав, що це ти.

Вона озирнулася через плече і роздратовано зрозуміла, що з-за одвірка на неї позирає Філіп Джеймс. Пасмо рудуватого волосся підкреслювало гострі вилиці, сорочка-поло туго напиналася на грудях. Вигляд свіжий, вишуканий і простий водночас — саме такий чоловік, якого бажали їй батьки. І він застав її за роботою для своєї насолоди у вихідний день.

До обличчя прилила кров, і дівчина спустила окуляри на кінчик носа.

— Що ти тут робиш?

— Треба було забрати дещо, я вчора забув.

Філіп видобув із магазинної торби невеличку пачку й помахав нею в повітрі. Стелла встигла прочитати назву «TROJAN» велетенськими літерами.

— Гарних тобі вихідних. У мене вони точно будуть гарні.

У думках замиготів сніданок із батьками. Онуки, Філіп, перспектива нових сліпих побачень, успіх. Вона облизала губи й квапливо шукала слова, щоб сказати хоч щось.

— Обов'язково було брати таку велику пачку?

Вона аж зіщулилася, почувши, як із рота вихопилися ці слова.

Філіп самовдоволено вишкірився, і низка гарних білих зубів пом'якшувала враження, хоч як сильно він її дратував.

— Близько половини згодиться сьогодні ввечері — нова практикантка шефа запросила мене на побачення.

Стелла була неприємно вражена. Дівчина здавалася вельми сором'язливою. Хто б подумав, що вона виявиться такою рішучою?

— На вечерю?

— Думаю, не тільки, — відповів Філіп, і в карих очах затанцювали бісики.

— Чому ти чекав, доки вона тебе кудись запросить? Чому першим не підійшов?

У Стелли склалося враження, що чоловіки полюбляють виступати ініціаторами таких штук. Може, вона помилялася?

Філіп нетерпляче заштовхав у свою торбу цілий оберемок презервативів.

— Вона ще свіженька, тільки з університету. Я ж не хочу, щоб мене звинуватили в розбещенні малолітніх. До того ж мені подобаються дівчата, які знають, чого хочуть, і беруть це у свої руки... особливо в ліжку. — Він зміряв її оцінювальним поглядом з голови до ніг, усміхаючись так, ніби міг бачити крізь одяг, і вона заклала.

— Скажи мені, Стелло, ти незаймана?

Вона відвернулася до екранів комп'ютерів, однак дані вперто не лізли в голову. Блимав курсор на моніторі.

— Це не твоє діло, але ні, я не незаймана.

Філіп підійшов ближче, обперся стегном на край стола й кинув украй скептичний погляд. Вона поправила окуляри, хоча й не було потреби.

— Тож у нашої зіркової економетристки «вже було». І скільки разів? Три?

Вона нізащо не зізналася б, що він угадав.

— Тебе це не стосується, Філіпе.

— Можу закластися, ти лежиш і прокручуєш у голові лінійні рекурсії, доки хлопець робить своє діло. Я правду кажу, міс Лейн?

Стелла залюбки так би й вчинила, якби знала, як залити в мозок гігабайти даних, а тому вона радше вмерла б, ніж визнала це.

— Тримай пораду від чоловіка, який нюхав порох: більше практики. Коли в тебе непогано виходить, тобі більше подобається, а якщо тобі

більше подобається, ти більше подобаєшся чоловікам.

Філіп відійшов від стола й попрямував до дверей, безжурно вимахуючи торбинкою з пачкою презервативів.

— Гарного тобі безкінечного тижня.

Тільки-но він пішов, Стелла підвелася й затраснула двері трохи сильніше, ніж треба було. Ті гупнули із дзвінким вібруючим ударом, і в неї затріпотіло серце. Вона розгладила вологими долонями спідницю-олівець і спробувала врівноважити дихання. Сівши знову за стіл, дівчина тільки й могла, що тупо споглядати миготливий курсор.

Чи мав Філіп рацію? Секс не подобається їй через те, що вона недосвідчена? Може, більше практики покращить ситуацію? Яка оманлива концепція. Може, секс — це ще одна міжособистісна штука, для якої треба докласти додаткових зусиль, як повсякденні розмови, зоровий контакт чи етикет?

Проте яким конкретним чином практикувати секс? Не те щоб чоловіки кидалися на неї так, як жінки, найпевніше, кидалися на Філіпа. Коли їй таки вдалося переспати з чоловіком, він був настільки вражений цим бляклим досвідом, що їм обом із головою вистачило одного разу.

Та й це була Кремнієва долина, королівство комп'ютерних геніїв і науковців. Ті єдині одинаки серед них, певно, були такі самі безнадійні в ліжку, як і Стелла. З її щастям вона могла б переспати зі статистично істотною часткою таких і в результаті не мати чим похвалитись, окрім хіба свербежу в промежині й букета ІПСШ ³.

Ні, Стеллі справді був потрібен професіонал.

Не тільки з хорошими чистими аналізами, а й доброю репутацією. Принаймні вона так думала. Звичайних чоловіків стимулювали такі поняття, як особистість, гумор, пристрасний секс, — усе, чого їй бракувало. Професіоналів стимулювали гроші. А Стеллі саме поталанило мати багато грошей.

Замість почати працювати над новеньким блискучим набором даних, Стелла відкрила браузер і погуглила «Каліфорнійська затока послуги чоловічого ескорту».

¹ Щоденна газета у США, що висвітлює американські й міжнародні ділові та фінансові новини. (Тут і далі прим. ред.)

2 Синдром Аспергера — загальне порушення психічного розвитку, яке характеризується серйозними труднощами в соціальній взаємодії, а також обмеженим, стереотипним, повторюваним репертуаром поглядів і занять.

3 Інфекції, які передаються статевим шляхом.

РОЗДІЛ 2

Який конверт розгорнути першим? Результати з лабораторії чи рахунок? Майкл був параноїком, коли це стосувалося захисту, тому з результатами ніби має бути все гаразд. Ніби. Зі свого досвіду він знав: лайно трапляється й без причини. А от щодо рахунків він не сумнівався: це завжди паршиво. Єдиним запитанням було «Коли вони закрутять гайки особливо туго?»

Напружившись, Майкл розгорнув конверт із рахунком. Скільки цього місяця? Він проглянув деталізований рахунок і дійшов до загальної суми в кінці. Спазматично видихнув. Не страшно. За шкалою від «пече» до «горить вогнем» це тягнуло десь на «легенький синець».

А значить, в іншому конверті, певно, написано, що він підхопив хламідію.

Майкл поклав рахунок на шафку з документами, що примостилася позад кухонного стола, й розгорнув результати лабораторного обстеження на ІПСШ. Усі негативні. Слава Богу. Був вечір п'ятниці, а значить, він знову мав роботу.

Час підготуватися до траху. Нелегке завдання після думок про венеричні хвороби й трикляті рахунки. На мить він уявив, що було б, якби скінчилися борги. Майкл урешті став би вільним. Зміг би повернутися до старого життя і... його залив сором. Ні, він не хотів цьому кінця-краю. Ніколи.

Бредучи своєю дешевою квартиркою до ванної й скидаючи на ходу одяг, Майкл намагався відновити колишній ентузіазм до своєї роботи. Самої табуйованої природи такого заняття попервах вистачало, але за три роки ескортних послуг гострота відчуттів дещо підупала. Хоча його досі задовольняла помста.

Поглянь, ким став твій єдиний син, тату.

Якби батько дізнався, що Майкл пропонує секс за гроші, це завдавало б йому страждань. Така думка тішила. А от збудити не могла. Тому для цього й були фантазії. Він подумки погортав улюблені. Який настрої

маємо сьогодні? Гаряча вчителька? Забута чоловіком домогосподарка? Таємна коханка?

Він крутнув кран, почекав, доки повітря наповнилося паром, і став під гарячий струмінь душу. Вдих, видих — і він подумки приготувався. Що за ім'я в сьогоднішньої клієнтки? Шанна? Естель? Ні, Стелла. Він поставив би двадцятку, що ім'я несправжнє, але байдуже. Вона захотіла сплатити наперед. Він постаріється придумати щось особливе для неї. Значить, Гаряча вчителька.

Це було на першому курсі коледжу. Майкл прогулював усі лекції, крім цих, бо міс Стелла любила впускати крейду просто біля його стільця. Уявляючи, як піднімається її спідниця, поки вона нахиляється по крейду, він узяв член у руку й почав пестити впевненими рухами. Коли заняття закінчилося, він нагнув її долілиць через стіл і задер угору до пояса спідницю, під якою нічого не було. Він рухався швидко й сильно. Якби хтось їх застукав...

Він зі стогоном відсмикнув руку, поки не пішов далі. Був збуджений і готовий зустрітися з міс Стеллою поза коледжем.

Подумки Майкл не відпускав цю фантазію, доки закінчував митися, вийшов із ванної, натягнув джинси, футболку й чорне спортивне пальто. Глипнув у спітніле від пари люстро, пройшовся двома пальцями крізь вологе волосся й залишився вдоволений своїм віддзеркаленням.

Презервативи, ключі, гаманець. За звичкою перечитав у телефоні секцію особливих побажань на сьогоднішній вечір.

Будь ласка, не користуйтеся парфумами.

Це легко. Він і сам не надто любив напахуватись одеколоном. Отож Майкл кинув телефон у кишеню й пішов.

Досить хутко він під'їхав до підземного паркінгу готелю «Clement». Зайшовши до розкішного ультрасучасного вестибюля, переконався, що лацкани його пальта опущені, і почав свою звичну гру із фантазування, яка ж його нова клієнтка.

У графі «Вік клієнта» значилося тридцять. Майкл зітхнув і подумки виправив на п'ятдесят. Усі варіанти, молодші за сорок, є брехнею, хіба що це була груповушка, а з таким він не працює. Дівич-вечори гарно оплачувались, але перспектива зруйнувати молоде кохання збіса гнітила. Може, це й жалюгідно, та Майкл хотів жити у світі, де

майбутні наречені мали секс тільки зі своїми нареченими, і навпаки. До того ж великі групи збуджених жінок лякали до жаху. Від них не захистишся, зокрема від їхніх гострих кігтиків.

«Стелла» могла бути розпещеною панною років п'ятдесяти, яка не відмовляла собі в солодощах, спа, песиках у премилих костюмчиках, а тому була нездорово округла й любила, коли її боготворять у ліжку — із чим-чим, а із цим Майкл проблем не мав. Вона також могла бути підтягнутою жіночкою п'ятдесяти років, що полюбляє йогу, детоксоки й сексомарафон, від якого прес качається краще, ніж від сотні відтискань. Або ж, найменш улюблена версія, вона могла виявитися чіпкою азійкою, яка обрала його тільки тому, що з його змішаним в'єтнамським і шведським корінням він дуже схожий на актора Деніела Генні з корейських драм.

Цей останній тип жінок неминуче нагадував його маму, і, переспавши кілька разів із такими жіночками, він довго з терапевтичною метою гамселив боксерську грушу.

Зайшовши до готельного ресторану, він пробігся очима по тьмяно освітлених столиках, вишукуючи темноволосу карооку жінку в окулярах. Оскільки в листах нічого страшного не виявилось, треба було готуватися до найгіршого. Його погляд блукав по столиках із бізнесменами, доки не помітив азійку середніх років, яка саме давала офіціантці докладні вказівки стосовно приготування її салату. Коли вона пройшлася наманікюреними пальчиками по висвітленому темнуватому волоссю, його серце підстрибнуло й він покрокував до неї. Довга буде нічка.

Ні, це була кульмінація сексуальної напруги після цілого семестру чекання. Вони обоє цього хотіли. Він цього жадав.

Не встиг він підійти, як місце навпроти азійки посів тонкий, мов лозина, немолодий чоловік і накрив її руку своєю. Спантеличено, але з помітним полегшенням Майкл відступив і знову роззирнувся довкола. Ніхто не сидів на самоті... крім одної дівчини в дальньому кутку.

Темне волосся було зібране в тугий пучок, а на премилу носіку сиділи окуляри в стилі «сексі-бібліотекарка». Із того що він устиг побачити, скидалося на те, ніби весь образ дібраний відповідно до косплею звабливої бібліотекарки. На дівчині були акуратні гостроносі черевички-човники, сіра спідниця-олівець і приталена сорочка,

наглухо застебнута до останнього гудзика. Може, їй і було тридцять, але Майкл подумки виправив на двадцять п'ять. Було в ній щось молоде і свіже, хоча вона похмуро супила брови, поки вивчала меню.

Майкл роззирнувся по залі, вишукуючи таємні камери чи друзів, що згинаються навпіл від реготу за велетенськими горщиками з квітами. Ні того, ні іншого не знайшов.

Він підійшов і вперся руками об стілець навпроти дівчини.

— Перепрошую, ви Стелла?

Її погляд стрибнув до його обличчя, і Майкл раптом забув, про що думав. За окулярами сексі-бібліотекарки ховалася приголомшлива пара тепло-карих очей. А губи — достатньо повні й звабливі, щоб не применшувати приємність образу.

— Перепрошую, я, певно, помилився, — промовив він з усмішкою, яка, сподівався, була радше вибачлива, ніж збентежена. Навряд чи така дівчина могла замовити послуги ескорту.

Вона змигнула й мало не перекинула стіл, скочивши на ноги.

— Ні, це я. Ви Майкл. Я впізнала вас по фото. — Вона випростала руку. — Я Стелла Лейн. Приємно познайомитися.

Якусь мить він тупо дивився на її відкриту, щирі усмішку й простягнуту руку. Клієнтки з ним так не віталися. Вони зазвичай запрошували сідати недбалим помахом руки, лукаво всміхаючись і не ховаючи вогника в очах — він промовляв за них: вони вважали себе кращими від нього, але все одно чекали, що він мав їм запропонувати. Стелла ж привіталася з ним, як... як із рівним.

Хутко оговтавшись від подиву, він обхопив тоненьку ручку й потис.

— Майкл Фен. Навзаєм.

Коли він відпустив її руку, Стелла махнула в бік стільця.

— Сідайте, будь ласка.

Він сів і подивився на дівчину, як вона сідає на кінчик стільця, рівна, наче струна. Вона поглядом шукала його очі, та коли Майкл вигнув брову, хутко звернула увагу на меню. Наморщивши носа, поправила окуляри.

— Ви зголодніли? Я так. — Кісточки пальців побіліли, коли Стелла вхопилася за меню. — Лосось тут надзвичайно смачний подають, і стейк. Мій тато любить баранину... — Її погляд упав на його лице, і

навіть під тьмяним освітленням він міг розгледіти, як її щоки заливає рум'янець. Стелла прочистила горло. — Може, не варто баранину.

Він не міг стриматись, а тому спитав:

— Чому ні?

— Трохи жорстке, а якщо ви... якщо ми...

Вона втупилася в стелю й глибоко вдихнула.

— Я весь час думатиму про овець, баранів і вовну.

— Зрозуміло, — відповів Майкл із бешкетною усмішкою.

Коли вона задивилася на його губи так, ніби не могла згадати, що хотіла сказати, його усмішка поширшала. Жінки обирали Майкла, бо він їм подобався. Однак небагато з них реагували саме так. Це було хоч і кумедно, але лестило.

— Можливо, є якісь побажання, щоб я не пила чи не їла якихось страв? — запитала Стелла.

— Та ні, із цим проблем нема.

Він намагався говорити безтурботно й не звертати уваги на тиск у грудях. Напевне, печія. Звичайна уважність не могла такого з ним удіяти.

Після того як офіціантка записала їхнє замовлення й пішла, Стелла відпила зі склянки з водою й почала виводити тонкими пальчиками геометричні карлючки на спітнілому склі. Помітивши, що Майкл спостерігає за нею, вона відсмикнула руку й зашарілася, немов спіймана за чимось непристойним.

Було в цьому щось добре й миле. Якби дівчина не заплатила наперед, він не повірив би, що вона справді цього хоче. Навіщо їй це? У неї мав би бути хлопець... чи чоловік. Попри небажання — краще, коли він нічого не знав, — Майкл глянув на ліву руку: ні обручки, ні білої смужки.

— Маю для вас пропозицію, — раптом промовила вона, прикувавши його до місця на диво прямим поглядом. — Це потребуватиме певного штибу зобов'язання на наступні кілька місяців. Я хотіла б... мати виключний доступ до вас протягом цього часу. Якщо ви вільні.

— Для чого саме?

— Будь ласка, скажіть спочатку, чи будете вільні.

— Я працюю тільки по п'ятницях.

Це не обговорювалось. Раз на тиждень було й так забагато. Якби Майклу випало робити це частіше, він би з глузду з'їхав, а такого він не міг собі дозволити. Від нього залежало забагато людей.

Так само він ніколи не призначав побачення з клієнткою двічі. Вони починали прив'язуватись, а цього йому не треба було. Однак він хотів почути її пропозицію, перш ніж відмовити.

— То наступні кілька місяців у вас вільні? — спитала вона.

— Залежить від того, що ви пропонуєте.

Дівчина посунула окуляри вище й пересмикнула плечима.

— У мене все просто жахливо з... тим, чим ви займаєтесь. Гадаю, я зможу краще, якщо мене хтось навчить. І я хотіла б, щоб цим «кимось» стали ви.

Розуміння накочувалося на Майкла сюрреалістичними хвилями. Вона думає, що безнадійна. У сексі. І хоче навчитися. Вона хоче, щоб він її вчив.

А як, у біса, навчити сексу?

— Думаю, перш ніж щось вирішувати, потрібен пробний урок, — ухильно відповів Майкл.

Не могла ж Стелла реально бути ніякою в сексі, та й заплатила наперед. Щонайменше сьогоднішню ніч він їй винен.

Вона спохмурніла й кивнула.

— Маєте рацію. Треба провести вихідну лінію.

Знов легка усмішка на його устах.

— Ви науковиця, Стелло?

— Ні, я економістка. Якщо бути точною, економетристка.

У ментальній книжечці Майкла вона посіла міцну позицію серед розумниць, і химерне відчуття холодком торкнулося потилиці. Видно, його таки тягнуло до розумних дівчат. І його улюбленою фантазією не просто так була Гаряча вчителька.

— Я не знаю, що це.

— Я застосовую статистичні дані та обчислення для моделювання економічних систем. Знаєте, коли купуєте щось онлайн, вам на електронну пошту надсилають наступні рекомендації? Я допомагаю сформулювати такі рекомендації. Це вельми мінлива й захоплива галузь.

Розповідаючи, Стелла нахилилася до нього, й очі її сяяли від хвилювання. Губи вигнулися в таємничій усмішці, ніби вона довіряла йому секрет. Про математику.

— Нинішній матеріал кардинально відрізняється від того, що я вчила в університеті.

Те дивне відчуття в потилиці зростало. Вона якимось чином стала навіть гарнішою під час їхньої розмови. Карі очі, густі вії, пухкі губи, витончені вилиці, тонка ніжна шия. У голові пробігли яскраві картинки того, як він один по одному розстібає гудзики на строгій блузці.

Та сьогодні Майкл не хотів зробити все швидко, як зазвичай. Не хотів одразу перейти до траху, зробити свою справу й піти. Ця дівчина була іншою. Ця іскра в її очах. Він волів розтягнути час і подивитися, чи зможе запалити її дещо іншим збудженням. Його член уперся в ширінку джинсів, вертаючи Майкла з його мрій назад у ресторан.

Від його чутливої шкіри пашіло жаром, а у вухах шалено барабанив пульс. Він уже вічність не заводився настільки сильно. Він не фантазував про когось іншого замість неї. Майкл нагадав собі, що це робота. Його особисті бажання й потреби сюди не вписувалися. Це завдання нічим не відрізнялося від інших, і коли він із ним покінчить, візьметься до нового.

Він глибоко вдихнув і вимовив перше, що спало на думку:

— Ви, певно, брали участь в олімпіадах із математики в школі?

Стелла засміялася, не зводячи очей зі склянки з водою.

— Ні.

— Науковий гурток? Може, шахи?

— Ні і ні.

Її усмішка була сумна, ледь помітна. Йому стало цікаво, якою школа була для неї. Підводячи на нього погляд, дівчина промовила:

— Ну ж бо вгадаю: квотербек [4](#).

— Та ні. Мій батько мав залізну впевненість у тому, що будь-який спорт — дурня.

Вона трохи насупила чоло.

— Досить складно повірити. Ви маєте дуже... атлетичний вигляд.

— Він захощував вивчення практичних речей. Таких як самозахист.

Майкл страшенно не любив погоджуватися зі своїм батьком стосовно будь-чого, крім сімейного бізнесу; хай яким він був зі своєю нескінченною допомогою в справах, але методи батька таки ставали в пригоді, коли бісові діти допікали до живих печінок.

На її обличчі розцвіла зацікавлена усмішка.

— То чим ви займаєтеся? ММА? Кунгфу? Джиткундо?

— Усього потроху. А ви, я бачу, добре знаєтеся на тому, про що говорите.

Її погляд знов упав на склянку з водою.

— Просто люблю фільми про бойові мистецтва і всяке таке.

Майкл застогнав, коли його наздогнала підозра.

— Тільки не кажіть... що ви фанатка корейських драм.

Вона схилила голову набік, і на її лице прокралась усмішка.

— Так і є.

— Я не схожий на Деніела Генні.

— Ні, ви вродливіший.

Він склав руки на кінчику стола, і його обличчя запашіло. Чорт, він почервонів. Який, у біса, ескорт червоніє? Його сестри понаклеювали постери з Генні по всіх стінах у своїх кімнатах, навіть придумали шкалу чоловічої краси від одного до Генні. Між собою погодили, що Майкл тягнув на міцну вісімку. Йому було начхати, як його оцінювали, але те, що ця дівчина-геній поставила йому одинадцятку, щось значило.

Принесли замовлення, і йому не довелося відповідати на комплімент. Стелла замовила лосося, то й він зробив те саме. Ніякої баранини. Жорстке.

Риба була смачна, тож Майкл усе з'їв. Він підозрював, що тут усе таке. «Clement» — один із найрозкішніших готелів Пало-Альто, де номери коштують понад тисячу доларів за ніч. Вочевидь, в економетристів грошей хоч греблю гати.

Поки він спостерігав, як Стелла куштує страву, помітив, що все в ній видавало стриманість: на обличчі ні грама косметики, нігті коротенькі й не нафарбовані, одяг простий, хоч і пасував їй ідеально. Певно, шитий на замовлення.

Коли вона поклала виделку й витерла рот, на тарілці залишилася половина страви. Якби вони знали одне одного краще, він би доїв за

неї. Його бабуся завжди змушувала доїдати страву до останньої крихти.

— Оце і все, що ви з'їли?

— Нервуюся, — визнала Стелла.

— Не варто.

Майкл свою роботу добре знав, а тому їй не було чого хвилюватися. На відміну від інших замовлень, на це він чекав із нетерпінням.

— Я знаю. Нічого не можу із собою вдіяти. Покінчімо вже із цим.

У нього від подиву смикнулися брови. Ще ніколи жодна жінка не казала чогось такого про ніч із ним. Змінити її настрій буде цікавим завданнячком.

— Добре.

Майкл поклав серветку на порожню тарілку й підвівся.

— Ходімо до вашої кімнати.

[4](#) Амплуа гравця нападу в американському та канадському футболі.

РОЗДІЛ 3

Відчинивши двері, дівчина ступила в напівтемряву номера-люкс, кинула сумку на стілець біля дверей і поставила туфлі під стіну, мало не зітхаючи від полегкості, коли босі ноги опустилися на килим.

Майкл кинув на неї веселий погляд, і вона втупилася на свої ноги. Стелла скинула взуття на автопілоті. Це була одна з частин її заведеного порядку. Може, це вважається грубістю, коли ти не сам? Мабуть, варто взутися. Живіт скрутило у вузол, а серце закалатало на шаленій швидкості.

Він не дав їй додумати, просто скинувши свої чорні шкіряні черевики й поставивши їх поряд із її туфлями. Потім зняв піджак, під яким була проста біла футболка, і кинув на стілець поряд із її сумочкою. Тканина напиналася на грудях і плечах, а джинси висіли низько на вузьких стегнах. Стелла тільки й могла що витріщатися.

Його тіло було грубою, майстерно виліпленою мускулатурою, зразком плавкої тваринної грації. Майкл, поза сумнівом, найгарніший чоловік серед тих, кого вона бачила.

І сьогодні вночі вони займуться сексом.

Стелла різко втягнула повітря в легені й покрокувала до ванної кімнати, де вчепилася руками в холодний граніт і затримала погляд на своєму відображенні в дзеркалі. Очі широко розплющені, обличчя бліде, мов папір, губи сухі. Їй не здавалося, що все вийде. Нащо було вибирати такого вродливого чоловіка? Про що вона тільки думала?

Її губи скривило гримасою. Вона й не думала. Годинами уважно прочісуючи профілі кандидатів, просіюючи незчисленні обличчя та описи, що зливалися до купи, вона лише кинула погляд на Майкла й відразу зрозуміла, що це він. Щось було в його очах. Темно-карої барви, з широкими бровами над ними, вони здавалися несамовитими... але добрими. Позитивні відгуки з оцінками в п'ять зірок тільки закріпили її рішення. Та й те, що він мав вигляд найсексуальнішої зірки корейських драм, геть не заважало. Хіба, може,

дотепер. Бо зараз її з великою ймовірністю могло знудити просто в раковину.

У дзеркалі Стелла побачила, як Майкл підійшов і сперся на одвірок. Від простого руху віяло такою звабою, що її серце бігло, затиналося й знову бігло мов шалене. Він зайшов у ванну й зупинився позаду неї, не відводячи погляду від її очей у віддзеркаленні. Без підборів вона була нижчою від нього десь на півфута. Дівчина не була певна, чи подобалося їй відчувати себе такою маленькою.

— Можна, я розпущу волосся? — запитав Майкл.

Стелла злегка кивнула. За якісь секунди тугий вузол на голові розплівся й волосся хвилею опустилося донизу. Чорна стрічка впала на підлогу, і він провів пальцями по волоссю, відділяючи пасма так, що вони спадали їй на плечі й спину. Вона вібрувала від напруги, очікуючи, коли чоловік почне торкатися її, а її тіло затерпне від нервового напруження. Це все одно станеться, і тоді він побачить, із чим йому випало працювати.

Її увагу привернув якийсь темний недолік на біцепсі, і вона повернулася лицем, щоб розгледіти ближче. Стелла вже підвела руку, щоб помацати, але зупинилася на мить. Вона ніколи не торкалася людей без їхньої згоди.

— Що це?

Його губи вигнулися в повільній лукавій усмішці, відкриваючи смужку ідеально білих зубів.

— Моє тату.

Стелла несамохіть ковтнула, і на тіло з голови до ніг накопила гаряча хвиля. Вона ніколи не бачила сенсу в тату. Дотепер. Майкл із татуванням — остаточно найгарячіше, що вона могла собі уявити.

Їй аж свербіли пальці підняти рукав і роздивитися далі, і вона завагалась, а потім він узяв її долоню й притис до своєї шкіри. Від кінчиків пальців і просто до серця вдарив електричний струм. Чоловік був ідеальний, ніби вирізьблений із каменю, а шкіра гладенька й гаряча, туга, але податлива, жива.

— Можеш доторкнутися, — промовив Майкл. — Будь-де.

Хоча запрошення і схвилювало Стеллу, вона не квапилась. Доторки — річ дуже інтимна. Вона не розуміла, як йому це так добре вдавалося з людьми, яких він заледве знав.

— Ти впевнений? — запитала вона.

Та лукава усмішка знову повернулася на його лице.

— Я люблю, коли мене торкаються.

Коли вона так і не наважилася, він підкотив рукав угору, відкриваючи візерунки, що тяглися від плеча й далі, а потім щезали під футболкою. Тату, певно, було величезне, бо Стелла лише почала вгадувати обриси. Скільки ж тіла воно покривало?

Набубнявілі мускули відволікали від подальшого розглядання. Дівчина ще ніколи не торкалася такої туго напнутої плоті. Їй хотілося всюди до нього доторкнутися. А цей запах. Як вона досі його не помітила?

— На тобі є парфуми? — спитала вона, глибоко втягнувши повітря.

Майкл напружився.

— Ні, а що?

Стелла нахилилася ближче, але так, щоб не тицьнутися лицем у його шию, шукаючи джерело п'яного аромату.

— Ти дуже-дуже гарно пахнеш. Що це?

Звідки йшов цей запах? Здавалося, він струмував з усього його тіла, але був ледь-ледь чутним. Вона жадала більш концентрованої дози.

— Майкле?

На його обличчі з'явився кумедний здивований вираз.

— Це просто я, Стелло.

— Ти пахнеш так добре?

— Вочевидь, так. Хоча ти перша, хто мені таке каже.

— Я хочу, щоб цей запах був на мені.

Щойно слова злетіли з губ, вона захвилювалася, що промовила щось не те. Слова прозвучали занадто особисто і дещо дивно. Чи він помітив, яка вона взагалі дивна?

Майкл нахилився так, що його губи були на відстані подиху від її вуха, й прошепотів:

— Ти впевнена, що не надто вправна в сексі?

— Що ти маєш на увазі?

— Те, що поки в тебе дуже непогано виходить.

Дівчина стисла пальці на його руді й боролася з бажанням обвитися навколо нього, як стриптизерка біля жердини. Її спантеличив цей

потяг. На відміну від нього, вона досить явно не любила доторків. Але тепер їй так цього кортіло, що було майже боляче.

— Ми ще нічого не встигли зробити.

— У тебе добре виходить говорити.

— Я займалася сексом. Там немає частини, де партнери говорять.

У його очах затанцювали іскорки.

— Там точно є така частина.

Будь ласка, краще, щоб її не було. Бо якщо доведеться говорити, вона була безнадійна.

— Поки що...

Майкл зібрав її волосся набік і легенько провів губами за вушком. Це сталося так швидко, що поки її тіло напружилось, він уже відступив. Коли вона побачила, що він не збирається повторити, її тіло відразу розслабилось. Місце поцілунку палало пам'яттю.

Не торкаючись шкіри, він провів пальцями по її волоссю. Повільними зваженими рухами він пестив волосся від маківки, повз шию і вниз до спини. Розмірені рухи заспокоювали, але й збуджували водночас.

— Гадаю, ти могла б мене поцілувати, — прошепотів Майкл хрипко.

У Стелли раптом стислося серце, а шкіру почало поколювати від паніки. Вона жахливо цілувалася. Через її незграбні потуги ніяково стане їм обом.

— У губи?

Кутик його рота вигнувся вгору.

— Куди хочеш. Але губи — непогано для початку.

— Я, мабуть, краще збігаю почищу зуби. Я миттю...

Чоловік приклав пальця їй до губ, щоб вона затихла, але в очах його була ніжність. Цей доторк скінчився так швидко, що мозок не встиг його вповні зафіксувати.

— Спробуймо по-іншому. Хочеш побачити тату?

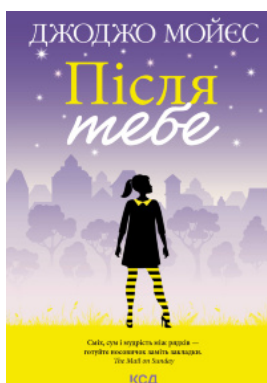
Мозок хутко перемкнувся на збуджене хвилювання.

— Так.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.

Рекомендована література

Після тебе

Брехливе життя дорослих

Після падіння

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ